

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ, ЯК НЕОБХІДНІСТЬ СЬОГОДЕННЯ

Скворцова Олександра Олександрівна

студентка спеціальності «Інженерія програмного забезпечення»,
відокремлений структурний підрозділ «Краматорський фаховий коледж промисловості,
інформаційних технологій та бізнесу Донбаської державної машинобудівної академії»,
skvorsova.sasha03@gmail.com

Новікова Наталія Володимирівна

викладач-методист,
відокремлений структурний підрозділ «Краматорський фаховий коледж промисловості,
інформаційних технологій та бізнесу Донбаської державної машинобудівної академії»,
natalliii.444@gmail.com

За експертними оцінками в Україні до 50 000 учнів потребують навчання за дистанційною формою в зв'язку з станом здоров'я [5]. А за останні півроку, коли з карантинними заходами щодо COVID-19 всі навчальні заклади зіткнулися з дистанційним навчанням, актуальність цієї форми роботи різко зросла.

Сьогодення принесло в наше життя багато новинок. Якщо ще пару років тому викладач конкурував за увагу студентів тільки з телебаченням і радіо, то зараз ноутбуки, телефони та інші цифрові пристрої більше приваблюють студентів. І треба зазначити, що зараз студенти більше охоче користуються комп'ютером, ніж книгою. У цих умовах для продуктивної роботи викладачу необхідно не тільки самому активно використовувати сучасні інформаційні технології, але і застосовувати їх для навчального процесу. Це є актуальною проблемою, розв'язання якої викликане потребами як і перспективами інтеграції освітньої системи України з європейською спільнотою.

Суть дистанційного навчання залежить від взаємодії викладачів та студентів, яка відбувається на великій відстані у віртуальному світі. Об'єкти спілкуються за допомогою своїх ІТ-засобів. У даному випадку, викладач за допомогою інтернет-ресурсів намагається донести студенту нову інформацію.

Ця форма навчання дає студенту поштовх для закріплення різних професійних навичок, дарує нову можливість показати себе особливим. Таке навчання дає викладачам право втілювати в життя принципово оновлені форми та методи із застосуванням концептуального і математичного моделювання явищ і процесів [3].

Насамперед, дистанційне навчання являє собою особисту-орієнтовану форму навчання. Студенти мають можливість вибору викладача та підбір навчального матеріалу, який їм дійсно цікавий та необхідний. Якщо порівнювати з заочною формою, то засоби зв'язку в дистанційному навчанні максимально оперативні, навчальні програми й курси гнучкі й індивідуальні.

Для сучасного періоду переходу до нової системи вищої освіти в Україні є характерним пошук шляхів оптимізації навчального процесу з метою підвищення якості підготовки фахівців. Тому дистанційне навчання повинно посилатися на весь спектр інновацій традиційного навчання, а саме майстер-класи, семінари, конференції, творчі проєкти тощо, а також вдаватися до телекомунікаційних систем різного рівня і зважати на потреби освітнього ринку [1]. Актуальною

тенденцією в процесі росту безперервної освіти є доречне поєднання традиційних та віртуальних форм і методів роботи.

Реалізація системи дистанційних навчання в освітній практиці дозволяє вирішити ряд завдань, як:

- забезпечення доступності навчальних ресурсів;
- здобуття загальної і професійної освіти в зручній, адекватній формах;
- підвищення кваліфікації,
- перепідготовка або зміна області професійної діяльності;
- інтенсифікація системи освіти;
- розвиток творчих і інтелектуальних здібностей студента;
- обмін даними, комунікативна діяльність на базі спільних інтересів;
- сприяння розвитку профільної освіти у фаховому навчальному закладі та інші [4].

Зважаючи на те, що формат дистанційної освіти значно відрізняється від традиційної навчання, слід зазначити, що саме віртуальне навчання претендує на особливу форму навчання, тобто її можна буде поставити разом з очною, заочною, вечірньою, екстернатом.

Дистанційне навчання дозволяє знизити витрати на проведення самого навчання; одночасно проводити навчання великої кількості людей; можна підвищити за допомогою сучасних засобів та великої кількості нової електронної інформації та бібліотек якість навчання.

Нині перспективною є віртуально-інтерактивна співпраця викладача зі студентами в наслідок інформаційних комунікаційних мереж, з яких масово виділяється середовище інтернет-користувачів. У 2003 році ініціативна група ADL почала розробку стандарту дистанційного інтерактивного навчання SCORM, що припускає широке застосування інтернет-технологій [6]. Хочу звернути увагу на метод навчання, який має назву «Природний процес навчання» (Natural Learning Manner). Ця система навчання була розроблена в Великобританії, а вже зараз без перешкод нею користуються мешканці Європи. Студенти, завжди виконують практичні завдання, досягає стійких автоматизованих навичок. Теоретичні знання освоює без важких зусиль. Формування теоретичних і практичних навичок досягається в процесі систематичного вивчення матеріалів і прослуховування й повторення за диктором вправ на аудіо й відеоносіях.

Основні елементи E-learning:

- дистанційні курси (Google Forms);
- месенжери (вайбер, телеграм, фейсбук)
- веб - сторінки й сайти (всеосвіта, на урок);
- електронна пошта (gmail.com);
- форуми й блоги;
- чат і ICQ (skype, discord, zoom);
- теле - і відеоконференції (skype, discord, zoom, Cotomeeting, Ding Talk);
- віртуальні класні кімнати (classroom);
- програми створення тестів(online test pad, всеосвіта);

– інтерактивні робочі аркуші (wiser.me) та інше.

Те що ми називаємо зараз сучасним світом, сміло модно назвати новою ерою, яка має назву ІТ-технології. Це ера, коли ми не виходячи з дому можемо спілкуватися з людьми на великій відстані, навчатися чомусь новому та знаходити щось нове для себе. Дистанційне навчання ввійшло в ХХІ вік як найефективніша система підготовки і безперервної підтримки високого кваліфікаційного рівня фахівців.

Саме зараз усі школярі та студенти повинні мати якісне дистанційне навчання. Завдяки йому вони повинні засвоювати нові теми та вміти їх реалізувати в своєму житті. Не забуваємо про ЗНО та курсові роботи. Яким буде дистанційне навчання таким буде і результат роботи. Дистанційне навчання це на сам перед можливість для кожного з нас дізнатися щось нове, а для викладачів подати нову інформацію в новій формі.

Список використаних джерел

1. Андреев А.А., Солдаткин В.И. Дистанционное обучение: сущность, технология, организация М.: Изд-во МЭСИ, 2000. 350 с.
2. Вержбицкий К.Г. Дистанционное образование в России и за рубежом: информационно-аналитический аспект. М.: РИЦ «Альфа» МГОПУ, 2001. 78 с.
3. Волов В.Т., Четыркова Л.Б., Волова Н.Ю. Дистанционное образование: истоки, проблемы, перспективы Самара, 2000. 343 с.
4. Гозман Л.Я., Шестопал Е.Б. Дистанционное обучение на пороге ХХІ века. Ростов – на – Дону: «Мысль», 1999. 368 с.
5. Интернет: www.dist-edu.ru; www.hse.ru; www.ui.usm.ru.
6. Полат Е.С. Дистанционное обучение [Текст] / Е.С. Полат, М.В. Моисеева, А.Е. Петров; под ред. Е.С. Полат 3-е изд., перераб. и доп. М.: Владос, 2005. 192 с.
7. Ахмаев Н.М. Технические средства дистанционного обучения. М. «Знание», 2000. 276 с.

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ У САМБІРСЬКОМУ ФАХОВОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ КОЛЕДЖІ ІМЕНІ ІВАНА ФІЛИПЧАКА: ДОСВІД І СЬОГОДЕННЯ

Фляк Роман Романович

голова циклової комісії комп'ютерних дисциплін,
КЗЛОП «Самбірський фаховий педагогічний коледж імені Івана Филипчика,
kruglyak.o@gmail.com

Кругляк Олег Ярославович

кандидат педагогічних наук, завідувач відділення початкової освіти,
КЗЛОП «Самбірський фаховий педагогічний коледж імені Івана Филипчика,
kruglyak.o@gmail.com

Сучасне українське суспільство диктує нові вимоги та ставить перед особистістю нові виклики, зокрема, пов'язані з активним засвоєнням інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ) та впровадженням їх у різні сфери діяльності, у тому числі освітній процес закладів фахової передвищої освіти. Все частіше педагоги звертаються до ІКТ для викладання власних занять, створюють